

اطلس

بواسطه خداوند کانگز خوب که لازم نه
کراور بود متسماهه گراور تمام مبارکه —
اعلم حضرت علامین بالبر عده اکه داده بودیم
بضمیمه مطبع ادبیات هیجان روح شاعر
دانشمند افذا

رات کرسی های پار آمان و اشغال نهاده
ذکور فذ که این باره از این وعده حکم است
مزروع و حاکمه مل را می برد که این از
نهاده ای باشد و از طلاق به د
ربایه می که از نتایج آن یک سه امامت
جاگذاخته است و نکته ای از رسیده عوام اهلی
ظرفه ایان مشروطت و آزادی خواهان و ا
که ز وزیر امور (هاجرت قم) به این
نحو فذ که در تحقیق فرماده ای ای ای
(تاریخ) که قسی طرف ایان را نمده
و شدایل کایه قدری و حقیق یعنی المثل
که این حکم دست از ای ای ای ای ای ای ای ای
تفدوی ای
همایت و نیاز و نیات و بودان هنایت طویل

قرار داده بود که از پیاً آیدایش بشن مال
است مجلس شورای اسلامی از تراز این مذکور
بسیاری دو نفعی و در جایان این مدت به
دست چو، قایقه های وقت مرصد نموده و سایر
افتتاح با این با برآمده هاش آمد ملک فیض
متوجه وبا موافقت موافع و مخالفات و جرده
بر راه رفته با آنکه قرارداد اتفاق و اراده
و اتفاقی و افتخار و انتقام اندام ایود و متعاقب این
انتخابات در ولات بیرونیت ایام جیزی نموده
لایه لایه میگذاشتند و در مرکز
نهاده از منصب مدیر حاضر و مجلس داشترند
افتتاح ایود که آنکه می خواهی با این کهنه
دست داشت داده باشون غصه خواهند بود
که این مام از اتحاد دارالشوریه می شد سا
ایک دو زیارت آمد یعنی اتفاق و احلاط نیز در
در افراد ملت ساخت و متفقی به بجز این مام
وزیر ایوب گشته (کودنای) سهی حوت رفایم
آورد آن در این مدت بمناسبت این مذکور
هزار کشی این اتفاق اتفاقی های ایجاد شده
مکروه میگردید مجلس را فراموش نگرفته
برهان

درست عموم آنها داد تا این ممکن است
این حالت ابتدا نیزی عمد برگزینیت
خارج شود

تا کی می نوانت دریک دوده که
سرقا سر دنیا آباد و مملو از صنایع و میدان.
اند قول بشر است یک گوشه عالم را پاریشان
و پیران و نمونه اندوار توحش و یادگار
نمایند کار و درست باقی گذاشت.

زور کار بربریت اینی گذاشت .
این است جواب چه باید کرد انس
ولی هر ای عالمی کردن جوابهای چه باید
کرد لازم است که در هرچه زودتر مجاز
پذیر شود تا آنها بیک دیگر خود را باحسن
غایبیت و نامه نداشت به اینسان همچنان آنچه نوشت
را پدouch اندداخته اند انسکامات مدهم گین
این چه باید کرد از اذهان جانمه علاقه ملبدان
به سعادت این مهابت جواب گزیند

جعفر

مکالمات

پیانو آفایه و فنون الکترونیک را کرم
موزه دارای ساختمان کاریاه جمهوری اسلامی
راح بجهش شوراهه ای - انتخابات و تغییر
روزنه ادارت و معاونین

روزگار درست و میخواهند
چنانچه، هر شاهزاده ملکه ایجاد
نیام ایور در این را آفایه قدره المطام بشه
و حبوب فیبان هایران مورده، ۶۲ و مذکون
همان پاسخ دادند و ملکه دلو گردید، و
کارنده سلیمان این الزندگانی را امدادی نه ط
زیره، چند بعده داده بودیم که عذر یاد خورد
را داد این ملک امیرهار هارون

را فیل این بیان می کند که در اینجا از این دو اتفاق
با اینکه نظر همه داشت سانه داشت
و میزان محدود نشد و با اگر هم خود را باشند
هاوز های آن بدبار و امودار نگشته -
لر با این شخص راضی داشت و امیدرک و
طود قرار داده هلاکت خوبیش را نهاد و
مدول پیازیه مذکوره نظری و طاطر شاه می
داند.

د. قدمت نول راهه سرهه افخاخ جانش
شهوي ايل که نمايزنکن آذى امر و فوهه و به عده
لر و دو موکر خاشر و قافت انجذابات
ابزارت میايد که کمه آشاه ابرابيان يمان
د. بی بارستان رسماً متوجه گشت. و مبنوگه

و غیره از این قبیل اداراییک و جردن در
نهایت ضروری است اگر دوماه بی خودی
بعاند پسچا حال خواهد افتاد ،
و باز کند

باید فکر پول کرد؛ باید فکر کم کردن مخارج و مصارف زیادی و اوجدهه مملکت گردید.

بايد بهکرج او گيرى از جيit و ميل شدن
مالپيات ها بدست مأمورين تا درست نقش
بايد خرج را بهدرى كم كرد كه عاليات
خواهه اين سرزمن فقير آن را گفایت نابايد
الآخره بايد بامورين و مقصدايان
امور دوازه مالپاتي گفت تا ديروز هر چه
بردید و هر چه خوردید قلز شمشنان اوش
چنان

ولی امروز محض رضای خدا و پیغمبر
و سعی باشند مژده فقر و فلاکت به‌آمدید
یعنی نز این مکارا بود عایدات ایام ملت
ستم دیده در بخاری اداری حب و میل
گ ۱۱

بلی این دستور یک چاره موتی و
سیست و قریباً عبار عملی است در مقابل
جه باید کرد .

چه باید کرد اساسی را باید داد
چه باید کرد که چرخه‌ای این مملکت پر بشان
خراپ با این وضیعت غیر قابل ادامه دنیال
قطار نزین ترقی امروز دنیا بحرکت پیشنهاد
باید این مملکت کهنه از هم در رفتار فرو
رویته و ایازار تمدن دنیا بر شوتعهید کرد
حاجه ح: اور فست

پر بار می باشد
 باید این سرزین را بگ جهار سو
 و کارخانه بین المللی کرد
 باید بدول امریکا را پوپل ساویت دوسی
 انگلستان فرانسه هلند وغیره از این قبیل ممکن
 که می توانند بعمل عتب اقدامات کنند
 اعلان کرد که ما حاضر به با هم

مال داخل هم گزنه مهابلات انتصادی بشود
و بالاخره با یک موادین متینی
تولید بهتر تهدی و اچانی نمایند
این هم مادن دست نخورد را
باشی بابر و طرق و شوارع سنگلاخ را

معرض ودور از طبیعت المکان ندانی داشت.

دو طی مکاروں کے ذکر لول باتا دیں
ہاید پسی ہے سلطان فرستادہ اپنے موہنے
امتح کے لئے امتحن شت مصیر و مذکور
و لفافی کے اذایلوں ماؤسے شوہ کا ملا ۴۰۰
کائیں ساختہ است زیرا اندھات کائیں حکم دے
خالق لورکی امت کے بالکل ندوہ و در
تن زہ لول باتا تھا کرہ امت کے یہ
کہ نہ حق و نہ بھی معین شدہ بھجوم اعلان
اعلام نہایا کہ در آئے ہر کوئی نیا بیانات خدا
حکم دھٹ کرہ مذاع و بزرم طور پر اسی لفافی
و ظلہ سادہ کیم طواحدہ شد و ہر کسی پی
بیاس و اشہد سملہ نہایہ جزوں اگر ایجاد
سماوہد بود

درال(ا) (ان) (ان) کیس عالی و فرماه
ظایع بر ای همکاره آشی نهادن نه کل
دا د است که موجبات و هر گونه انتهاشان را
کشف نماید.

۱۰۰ م: خدیده، آن و علیجان راه آمن
هر دست فکار کشیده، و شغال نموده اند
زنان بولی هاشا که طارور فرستم عالی یکانش
مع کل بیرون غذشته هر من باشد بیانه
 قادر کرده ظاهراً اعمال را به سیر و سکونت
دروت نموده های راهات نسبت آبین پیغاید
حلهای کرده هم گوید با اینکه بجهان شما
آن ششم و نهم بند کایه امتد ولی حض
آشامه و می از افتشات امداز کرده و
نهانش را مرغه اف دارید زفاسون بشاد ایام
عدم و مسامی طربیش را بصرف بران داشته
که زمانداران دولت را مسئل قرار دهد و
نه انتساب راه آمن را در بوط باممال آوا
سازد.

اِرْضَاهُ بِهِنَاءٍ

اطلاران وارمه ده پار آتن شور اسنه
من المک دولت یوان مذکول نهارک و خوبه
دادرخانه جا باشیه وا بایله قریه ملیوون هزاره
من بذاره و زامنه (اکرد بازی) من بی اند
که لفظ سیاسیه فراسته و اطبا باه کن اسنه
که با هم تجسس نهادند ولی دو هر صورت
بیطری را کار اختیار خواهند کرد. هنوزی
بر جنگ های مایهون خشکی باقی هم یوان
نداشته باشی بس طرفی و اتفاقاً گرده اند جزی
که حست کتابخان در عین طرفداری باشیه
که قدر متفکه و تقلیل شده الد که متوجه هر ک

نطایران خود را با پیشنهادات آغازه ارج
نمایند که =

و د اینسا لاجونم ععن زیر اطلاع
طوانه کان شده هم از اهانتا تایله که در
و هفته بعضاً اعلان دست الدس نواخته فی
شدند ذکر لائام.

بادل از ظهر و دوشنبه، ۱۴ صوراً آغاز
و انس الوزراء اتفاقی همچو دفتر امور ملاده از
فوج آزاد هدایت کرده، بین اذکاریه به عنوان
املاجت نقس سلطانیه و وزراء پهلوی
ذلیل و فیض شرمند

(سماں اور خارجہ)

اپنے بھائی کو سمجھو

اعتشش و شوش فو مصر
لکه راث المیره که اون استقلال خود راه نه
لدن خواره شده حاکمی بر ان استعنه کشت و ش
اسکه و زره دلا بستکوله و آمش مبدل گردیده
ولی از بلای همارات فرقان بغض شاید
بوقوع پیوسته و زمامداران - سخورست مصر
شورشاق و اهدید آر و دند که هر کار دست از
اعتشش برآذارند قوه قوه به مدرسل شده و
برای اتفاقیه نایه صبان ها تمدن بنزایون
مجیبور خواهند شد

که پنجه، اشاره بینه و نیس دولت در نزد
مذاقح جلس شورای اسلام و خانه امیر الامانی

و و وزنگل فرست جهودا و وزنه ایدی در آنکه
گزاهی طراحت بلز نموده ول اگر ان دفعه
هم مالد ساقی آنکه افراس ان و آذندره
وره هنق و شده به و پاش بگیرد من مذکور
از همروطه و سه بیت و مله سکه دنم و
جه دن هنگات استانیم و لا اند بدسته خواه
ملوق و قصه را به گرفتن نهاده هدم الملاعه
خودمان را به عالم پوزه سه خواه کرد که مانند
اویاه هارون به وشد سراسر تقدم ایگر مانند
صلح نه قدم و وصی هنگام نسوز و کشیم
دو هنگ ایخ نجفه باقرین بیوت و سرمشقی
شد پند ها و پر امن هنق و انتلاف کردیم
پند که به هنگه عدو من اشخاص من و ایگر و
حسان که دان ایشان لوده هم بگزونه غرضی
نهست تهدی خواهند کرده که انتقام مجلس
شود ای هم با وجود این ایشان کان سه هر

است از تماش پاراماد ایران و فرانس و
وقایه پر که کام ادیث و خدش که مردم را
از شکل هرود چیزیم چیزیان باز میداشت
و وجود قراو هاد همروول انکاس بود که تو آ
ورست از طرفین ماقن و اطالع شده بودند
مواث نا دولت سوییت رویمه با آن کام
عبارت و داد و میتویت ادو دولت بنی اکبر و
وهل سایه در یک زمانه، هادی و ایادی
مقرر گشته، در اینصورت هیچ عاق و مامن
به افتخار چیز درینه نیست و تصور میکنم
که مذکوه میورانی و امایند کای سخنره هم از
انهضان لاق و حصر و هیچ بوضه ای ایران
بوده و در تقابل با ایشان ایشانگی داران
لافت و کاید و وطن ایستی ناشنده.

طائی قدرتی ای سایه آنی رئیس وزراء
واسم نشکلات قشیر، اصلاحات فلاحتی
واقتصادی و عمومت عدوم اراده ایوان به اذقی
و العاد و مهادت و میزان میان میانه
بجزیه دراگ، و سرمایه و از داخله و
بخط و کروچه ای وغیره هر کدام فروزنده
گزین عبارانی است که میان ای آمال هر ایام
وطعن برست و حس راشکل داده و امدادیم
هر صایه حدت و قابلت و هنر و این و پیش
قدم انس دوایت این و گرام بسته سن و ملوب
وا که سنت امسی سیاست کاری، طایین قرار
داده اند هم ای کی درست و طلاق نهاد

فہرست اولی

اسئلہ طبع

۱۳۸

در هفت آسمان (۱) یک مباره نیست
نامی ز من بهر سال این اداره نیست
لی اعتماد به هبنت کاین شفایک
گردیده ام که پارتو ام یک مباره نیست
بریش، او هر فلک بنشت با زدم
خصم چون من فلک زده ایرا شماره نیست
عار آیدم به خوش گشم اهنا مرزا
ارد هزار جز ایشام حفارت نثاره نیست
مشتی ما مقاده به گر داب ای خدا
یک تاختنا که بر کششی بر کناره نیست
پیخاره نیستم من نو در فک چاره ام
بیجاوه آنک است که در فک چاره نیست
ای کول شیخ نورده فنا و قدر مطیع
بر تاق جشت و خربوبد استخاره نیست
اخوال من نموده دل سبک خاره آمی
آخر دل تو بیک تر از سبک خاره نیست
نمدعی عشق ولک این قلب چاک چاک
وردست من چرا مین مید پاره پاره نیست
من میخواهم **اعشق** **اعشق**

حِمَّاتْ آهُنْ

ای او شاعر گویای مشرب
حکیم بفرد دانای مفترب
دزین نکنه بخوش دانای بن منیر
که بن خوش آنداز آن نکنه من را
که اندر سار پایان چرانی
و با ما هو و بمرغان هوانی
آخر تیده گروه ائل حیوان
ندیدم البهی مانند اثار

ساق و معاشران

عشقی بعدا همانکه میگشت خدای
از عشق وطن سرشت آبود گل من
چون کابدش ز پایی آ سر دیدیم
عشق همه جیز داشت جز عشقی با املان
د عشقی *

میں سکر، نمادی و ایسا دن بسا قرار
آلہ احتیاط میں اور زندہ۔

بر مبنی نکارنات سراید فرمانه داد
آلمان قریب فرقه جوانی به پادشاه
در نهضت فرمانه شاهزاده استه که بر این
بسیان سرحدات بیانی علیها اوامر ایکنونه صادر
شده و از تقریر گردیده است که از عبور
دمجیگان قشرون دلو طلب پرایی (سپاهی)
نهاده است بعد آید و در این آلمان گوشتنی
طوابعه تهدید که شماری همچ را بر طرف
امده و آشوبه و بول لازم بگلطان اشغال
شده فرماده است

از آن دن اسماز می دارند که «سینه ها را
اداره کار» یا «خواهان ایامگی دربار انسانه
عشرت و حضور که سرود مانند و اصلاح
و رسایل پیشی ساخته است که این سایر
گنگی هاکی ایند که «افراج آزادیه دو
الایه» حلالات بذینم، اولاد آدم و اسراری
گزینسته بازگشایی این ایام در شهر (پاوس)
بنات و نیز ناظران و داننه ایام

از آن آغاز شد و در می تواند اینجا باشد
که یا ت (سابقی علیه) بود راه چند
ایرانی و در حب همه روایات مقرر
بود که این امر به آن اعیان سخن این یا آن
فرشید آمیز، آن معلوم گردید چون که آن
و نسخه امیرت و عتم که فرمایند آن از

ساز و راه شده بکار عصری حیل ازین لرین
فرمات زین ملایم املاع ایوانی مکری محمدی و
آن که فراز و دزدی و پنهانی نشکنند باقیه
آنست آن را آنمانی ها اخراج کرده
و حاله جود اهانتی ها دو افایت واقع
والبع آرای سیده بزرگ العالی سپاهی
که آنمان می باشد بنا بر این شروع به
مش کرده و آنمانی ها هم مقابله کرده
بلو بین طرفهای مصالحی اتفاق افتاده
در بار ایران و اه و میان و پسر مسلمان
در کار بورده و گویا و سه طرفه اوان

بازار آن بود و مسالکه و راه بین سه هشت مایلی
نهاده اند تا خصم کرده الله که نباشد بین غوره
طوفانیان فاعل از دوده سه ترقی مصلحه طوفانیان را
با قرار سازنده و نام مسامعه طوفان را به
نهادی مامه (و...ان) قرار داده اند.
اول: نهاده مدقق فخرخان: آنها که مأمور

ر اکتھا می داڑھ بیٹھو یوران سے
ٹھریشان اساح کر دے پیدا نہ تھا شدید کہ
شہزادت ملبووڈ نہ لیں واٹھ ترجمہ قرار
اٹھ و دھرم شعلہ کے جنخ وہ بیل دھرم
مہ (دلہار) بھل آئندہ بیا بر ان باد
اتفاق ہمارا آن فیڈھ و او روا سچ
مسئلہ دھرت نہ وہند و دبات یوران در
دوپ باد داشت مذقان در سچ سی پیلس فی
ملابیول و بیاز ہا ظہار داشت امطہ کہ
ملوگیں اُز حملہ وقل واژام مہمات
فرائی اندھی سجال پڑھ اڑا، باہم آسیاں
بین در کشی ہائی کہ اُز بایا، آسی
زین پیرنند سستھو و انشات لارم بھل
آسی بس کہ امرمان مہمات و اوزام فراہم
نایی برائی کریں بانی ماقول شرد،

رضیات آن و پذیری اما
از قزو امبار واده ذکر فی مفاتیح
نی باشود - اک و کرن ما در سیدی
در سل توپت من باشد - خراب او تمیز
آن رویان های فراز و ادوات بگذار
الی دامنک بشرط که رشدات را بخون
کاره درات و مس اولی کسب املأع
الک اندامات در انداد - حدات و زیر
مکروه و اینا و بیت مخصوص پسرحدات
ازی اما) فیضاد است .

کسیدن یافته هنر مانور املاخ (سایزی
هابا) موافق شده است . که فی مابین آنها
جزو هشتمانی هادیح به استخارت صحن بزم خداوند
که کب آرا در راه هادی و فتنی ایجاد نماید
دو (سالی و رک) کتب آرای عدوی سیاست
پاله و اکثریت بر له را حق (سایزی) به
گلستان ایده .

و ضرایت (سالیزی) نمایه حاتم ساخته
باشند است، تارک که فی مایهین سکه، لامپه ای
و آلتانی در سبلانیزی و دلقد شده بود هدأ
از طرفه آلان ما هم خود روید است باغان
لهمه ای که من دانم آلان همای میان
۲۰۰۰ مایه ساخته باشند و دلخواهی

این ادبیات در شماره (۴) مطبع شد و ای هزار حروفش خوانا نبود بخراحتش بعدها نبود در این شماره بازگرفت خوانا نکار گردید.

ـ جو ۵ حکم ـ

سزد ای شام چرخ تیره وشی و قنی سحر گردی
نه هر شام و سهر ای تیره گردون تیره آفر گردی
جهه نهاد است این ای ده خدا دهستان بصد احتمت
به پاند تعلم در آخر تو او را بآثر آفر گردی
جهه نازی ای ترانگر برخود و برضب درست خود
ز زوره بالزوی مزدور ای ارباب زو گردی
بریزی خون سرخ فوجی ای سردار سریان
که خود در زیمه شال و صله سرخ (۱) هنر گردی
کنکی بالک لذ زین ایم و شان فوجی ای ایها
که خود لذی شوی یا از شان مفتخر گردی
به پا ای گردش چرخ است ای زین دیانی نازیبا
سزد زین نامقوده گردشت ای چرخ او گردی
از این ذیور وزیر گردی بیان ون ای کردون
من آن خواهم که ای ای ای ای ای ای ای ای ای
چرخ ای ای سر و پا چرخ و دهر ای پادر و مادر
ز مادر مهربان تو داره بر ای پادر گردی
تو خود شرمنده گردی ای زمانه ای ای ای ای
شب و دوز ای که واقع از جنایات بنز گردی
بشر یک کنکی است اندرون صنجه تردن
سزد بالک ای زین زین دم بزیده جانور گردی
قرهم اعتصاری شک نیست از یک عنصری دشته
چرخ ای گردید و تو گرد بذرد گردی

سزد ای شام چرخ تیره وشی و قنی سحر گردی
نه هر شام و سهر ای تیره گردون تیره آفر گردی
جهه خلالم است این مدام آمایش آسوده کان خوانی
پی آزدن آزده کرت شام و سحر گردی
جهه عدل است این بکام بلک بختان خوش آشای
مپن اندر بحسان داشت اختران را نیشتر گردی
جهه لارم خفت خوش مالمان و نیره ایلان
که بخوبی باعث فرجیج این بر آن دگر گردی
هانما گا رهم زالدو وضع زشت این گیتی
سزد ای چشم ناینا شوی وی سکوش گردی
گناعت ای کمپوره بیست زین دو آفر گردی
که بهر قوت ای خیره درخون غوله و رگردی
تو هم جان داری و حیوان حی گوستند آنر
چه پیکو گردید ملاوس افسر شاهان شدش شنیر
توای حیوان چه بده کردی که زیر بار خر گردی
به پادشاه چه ای منم به عشرت در سراستان
ذ غم وا رسمه در دریانی نعمت غوله و رگردی
به چرم چیست ای مقال ای ای وصله ای و زوری
سحر از دوکه در آنی بیز سو دوبلد گردی
قو ای مقلل دو ماله مرده گردون با مشتها
چه مقصد داشت آوردت که نا آورده بزرگردی

روز کار ای روز کار ای

دسته ۲۰۱۰ - ۱۳۸۲

نامزا چرخ آی مای گردش مهر و می
برده دار روز کاه و خیمه ایز شب کهنه
بیون تو زنیدم مداری ای قوره : دوزکار ای دوزکار
خرش بود گرایتو در یک جایه بنشینم به داد
آی بدال سازم ای تو من جنایات زیاد
بر تو بایست نی ما مجش و بیوم ای مداد
تا ای قوات خ داری و آفهه من باید دهد
ای جایایت که چرخ بد مدار : روزکار ای دوزکار
شیر را دهان آهی حزین خورد چراست
بازرا چنکال گنجنگان بیاز و دن هرانت
و زانهار ای ای پس آخر در پیش مردن چراست
فاسرا آنی عادت آبودن و بردن چراست
این بات بن خانه بی اعیان : روزکار ای دوزکار
از چه دوی شیری و بیازرا چنین افروختی
که شرار آتشش نکش جهانی موختی
و ذجه عشقی ای ای ای ای ای ای ای ای
این قدر گنار سوزان در داشان الله و ختنی
دوزکار ای تیغ کم ناکار : دوزکار ای دوزکار ۱

آمدانت فنه بار استو زمینات فنه دار
دست زرعت بقلم نغم پاش است و شخم دنگار
ای عجب زین تخم کارووا ام زان ششم زاد
قخم در دل ریشه از دیده و بید زار زار
وه زفرا ای زارع آزم کار : روزکار ای دوزکار
دشنه با دو میان و دیستی با دشنه
هروهی با غافلان و غافلی باز هر هلت
چیزه سازی بد مکان را بانیکان هر زمان
تابکی با من دشی این هنین چون این بک
بار تیام هدشه بار غاره : دوزکار ای دوزکار
از عدم آورده اند و می از ندم در خدم
نیزگی راه مزار است از ددم در هر قدم
آن زان ده فته است و شورو شروم و غم
کشکی داشتی این لکمهه و اند رسم
نادیم کردم و حم برموده مزار : روزکار ای دوزکار
خده و بی اینهار و همگذاری باد دهی
هر قدم از دنگنار زیر با پینه چون
(۱) و مه و مه عیات است از ای ای میست که پس
که اخذ شن در سهه بی آن

ادیات مثنوی

یک طبقه هفدهم

در اماق ساروجی دلگی که هوایش
بسان خار گوگرد است هستم آنکه آن
و طربت مایل به فقره درب مدخل از خانی
مینه روکن شده - بک روشنی زود مرده
دلگی از در بجه دیوارش - که از آن
میلوای زنگ زده آغین دنداده در آن
من آید در گوته امامی تخت خوابی بسان
تابوت گزارده اند که در روی آن اعلی از
قدگل آن دوتا افاده - در پای آن تخت
آبخواری نابن چرکنی - و در روی پاره
آجری بک فرص آن از نمونه - لامه ای
چوین قحطی ۱۲۹۷ لایتیکه پسبری میل
سوخنه دفال سنگ نهاده اند .

اینجا کجا است ؟ در این سیاه چال
چرا نداده ام ؟ حاتم مثل حال انتخاص
تب دار - دهان از تئنگی خذل و تبع
از درجه سرمه کشم نا بیرون را بینم .
بک بخوده قیری دلگی که دیوارهای بندش
گونی از سنگ خارا ساخته شده - چه مظالم
هوتا کی چه مکان هراس آوری .
آبخواری را بدست گرفته بدھارن
و ماندم - بک ماج نبه گرم غبغنی دهانم
را گرم کرد . باز امیدی و وحشت خوش
طولانی کشیده . در چهار ووجه دریای سیاه
خیلات غرمه و دشمن .

چه سکوت پرخوبی . به حال نبا هی
هالم که در نظرم تیره نست قار آرم بشود .
اهیمن ناریکی گو با گریان خبر افتادت
شب رامی دعد . فضای اطاق ناریک شد
- شب آمد - در ناریکی میادار ادان ها کل
وحشت آور تصیرات جسم دیشوند .

آنگاه درب بد صدای زندان خدا کرد
بک روشن نمود . هیکل پید مورد زدن اینان
با این بشمن قمهو رنگ کم برآه چرمی
بر روی آن بسته . باشوار قدیخاکنی
و گپه کمی هائی که در سرینجه اش بند
بود - و کلاه پرمنی خالک آگردند اینان شد .

خفی شده بودم اما ولی این از جنگ حرکت
و جست و خیز های وحشیانه دوباره برآه
نمود از ازاده آرد بکه همی رفت ، در اینجا ماه
پاسکوهی تمام پدیدار گذاشت و از ارشانه
قره سود سرنا سر نهر و کوه و بیان را
منظمه فرج دلگی که بشوده بود . نهر از
مشاهده این حال با خود گذشت بینقدر سعادتند
و خوش بخت است که امراض ایلک های
نورانی اینان است .

اما ماه آن کم از نظرش محو شده
متزکران با بک نهاده ، درین بخشی دری
کنگ آزاد .

ایثارها عکس آهارا برداشته مذکاره
خورده مرمر های درخشانی در آتش
خود ظاهری مانجند که این حمل هم دوامی
و گزند .

کنگ ایثارکان غروب تکرید .

کنگ ایثارکان غروب تکرید .

ای نهر شیرین من . به شعر خوش
را تو پیکار ای سمه کامی قشکی ادرا ف
راه سرشار تو گردان اماعت کنگ خورده .
جه ابر های کلی رنگ خوش مهانی را که
تو در خرد نمکی داشته ای سه نبلو فرهنگی
را برادرش داده و به ستارگان که قلی از
غروب خود خیارای طبیعت دار او مکنوف
مذکوره اند .

بلوزه تو چه کار های شجاعانه بزرگی
هم کردد به چمن های خرمی را آتیاری
کرده که از بر قر تور با دله های تئنگی
که ایلی و اهی اینان تعلق ایست از وزش
بان در آوجان . با همین فروزان همدست
شده غله راهی رسانید . و انتی کمکه بعد
روش دید آنرا کش ، های عیاد اذان . بشود
ناظم بران یک دو قایقه و به مردم ای ختنی
شده پنکه برای ای تمام آنها

ای کاش عمر من بین طور درجهان
دارای شاده ای می مذکوره بوده کم خود
وا بدیگران دوچی نموداشتم ولی کمی ای نهر
ذنک اشطراب دریا عیق و را که من و
تو ایسوی آن شناختم .

باقر اسکوئی زاده (نوزاد)

بک نهر سکرچک

نهر کوچک از چهل دشنه که بلوی
کوهی وانع بود جنا شده مرازیر سکرچک
پس از قندوی جست و خیز های شنگول
در آبشارها که لازمه عهد طلابت او
بود حرکت خود را آرام تر و هلقله تر
دید در این وقت متذکر شده علت خافت
خوبش را تجسس میکرد دیمه از کامه ای
را بالای خود واگون . مشاهده اموده که
او وزش پادهای بهاری در حالت طرب
و شادمانی بودند . با خود گفت « این نوری
است که از آسان فرسنده شده تمرا آن به
بخواهم بقیم مکشوف داشته هادی راهی
باشد » .

وای کامی بایودی از نظرش محو
شده نهر کوچک را بیش از بیش دوچار
حیرت میکرد و در این حال عینده ایلی و ای
طبای و رها سرده سپس ابر کلی و نیکی رادر
ها هفت دیده که عکش در آغوش روی
پدیدار است و فوری فریاد بر آورد که
این هلامت بیهوده من است ایکن این حال
هم دوامی پیشانکرده باد آب نهر را به
حرکت اندخته موجم . ای نیشک کوچکی
دوی آن پدیدار مانع عکس ابر هارا تا بید
موده بدان ایکن نهر بحال خود آمدار
ها نگاشته بودند و در اینجا شاخ نیلوفری را

گروی احوال خود دید که خود نیان می
کنند در حال گفت اینک متهی اهل و
قصد من ظاهر شده باید این فریاد قشک
مواذابت مرا نموده در آغوش خوش
پرمه رشم دهد . اما افسوس که آن نبلوفر
هم فوری پژمرده شده خود را بس از
شکنن در هم پیچیده نهر پیچاره بحال خود
عن رفت که لا که بمحلی رسید که مردم
با سیمکی سخت جاوی راهی ای گرفقا
برآه دیگری که از تئنگی سخت پرخطاری
بروی چرخ آسیانی میرفت هرایش کرده
بودند .

در این وقت نهر ما خود گفت پس
علوم است من برای این جان دادن آخرین

زیاد مانده را بدود معجزه نداشت و برای منکر
های سفید و سرخ فسیز (اماس و یافوت
و زمرد) هزارها نومان ترک من کند
دست این بچاره باعترت نفس را که ممکن
بود این دعوت بجهانی برود نگرفت تا بن
گوهر گزینهای خفت و زبان شیرین ملیعت
دانم و فسد گردد.

اگر از من پرسند مید الشرف و
سید اشرفا از دوز اول دیواندند که قدم
در راه این جامه ای وفا میگذارند

فرن بیستم

طبیعت همراه در ترقی است و کاروان
آنچه بسرعت برق پیش میبرد و هر سمعت
بر عالم و دست و علو مقام خود می
افزاید. حجاب جهله و ظلمات از نور عالم
و معرفت زالی میگردید پسنه ها توده های
موانع همراه مهیوب شود کوچه اادر برای عزم
آمده بشر خانم می گردید لسان ملیعت و
کند کند بجهولا لات زدیک است بشر را
رها کرده و وزیر خواهد درید که این
از محیط خود هم تجاوز کرده بتوپیع مهیج
و مسخر لکم الشمس و اتمه ماهی و سرافراز
گردد و باکرات و عوام دیگر رفت و
آمد نماید.

معنی و عمل آنها موجب علمت است
الاین ماضی و جاهد مزاوار آنهم و انجمن
است جوینده را باند ده است بخل در بدأ
وجود ندارد
طمثمه و اهمت بشر از کان ملیعت را
مازیل ماخته و قوی آفرار انتظام نموده
بن از فراهم آوردن کله و سائل و او از امات
زندگانی و بادی دلیا پژار از زینت بین خواهد
در فضای لایتاهن درای گفت روز و اسرار
خفت برواز نماید.

آری دلیا پیش محدود طیعت مقاب
میشود اماز زندگانی نفیس میکند تمدن و
بنی نوع ما از مرتبه جماد و ایات وجودان
و آدمیت گشته و مدعا جمه آسمانی د

باطلاق خراب داخل شده عنت نهره زدن
مرا می پرسند . تا چند لحنه که بحال بودم
بعد که جمال آدم - با آنها بوس دادم -
از احتکار ۱۲۹۷ شرمه سازانه - روی پارکه
برورده کار آورده تو به کرده هد کردم آه
فردا از تمام هنری خود بقدر مایه تاج برداشته
قیمه را بمصرف مدرسه برای امنیت یتیم ای
باعث ولای بر سام
صادم السلطان در خشان

بیچاره ۵ میمه اشرف

ای محیط ای راه و ای جامه . قدر
نشناس هیچ مثوا نمی کنید آنکه نقریا
از ده سال بایان طرف عمه هسته . وجہ
قزیج و عذرث دماغی شما بوده چه شد .
کجاست ؟ هیچ جو با نی شوبد این بیهوده
و شور بخشی که آنچه مدرس مادر در
یک پیوند که که آجری روی یک حصه زیر
خشن و ذیر یک پلاس که کنیت دور بر این
یک سفره قیر نان خالی نشته بود ، در
حدود غذای خود بزرگی خود بزرگی خود
مودم ای وفا پیارست خود را در اینه مزه
مرغ و فسنجان منظر میگردید بجهه ای سرمش
آمد .

باری همان بخت بر گردید که برای
وصاله پنهان کردن کردش جمه و شاه ها
یک عمر زحمت آشنا ، بالآخره ترتیز است
شیوه از کویه بجهجه خودش و از هم پسند
و عجایبا برای وصاله پنهان کردن آن به
دوا و مجبایین شهربن تو کیبل داده شد . اینست
عابت خد بکاران فکری این مزد شاه ای .
ای هیچ یک از افراد این جامه فاقد
شایسته نزیرین دیده نمی شکه اثلا برای
احوال پرسی این خدمتکار در مزد رفته با
قدیم بیشتر میگای کم قدمست بدوی هی
بر متواتر که در روز آزادی عزل آن ها
عه ش خراب شده اثمهار قدر داشتی زان .

مدیر نیام شمال آندر مدرس صادر
بر سفره خانی و ای خشک سختی و ای
بخنی دید تا دیوانه شد و یک نفر از این
اشرافی که روزی چند من بر اینج از سفره

زدایانه با موهای فقل نمکی رنگ
زوایده - که ری چشم - و تمام صورش
را فرا گرفته بیش می آید . و با چشمها ای
ریز نکه دارش که در زیر ابروان پنهان
است بالطراف می نگرد . بجلو نهت خواب
رسید . نخ شره آجوری را بدست گرفته .
با زنگ جهان و دهانی کوش کان - گه
گونی چیزی اشخوار می کرد - آن اکنالی
داده . از بودن . ماج زقون مزه که خاطر
جمع شد بزینن کفارده پا ایستاد . و با
آشیان دست چپ . آب دهانش را که
بروی سبل و زفع رسیده . و با آب دهن
لجن زاری شده بود . پاک کرده دستی ای
خورجین حماله نمود - قرص نان - و
پنیر باورا تجدید کرده نکلی بخود داده با قدم
های نیگن مرغه کان بیرون رفت در ساعتی که
برنه سپاه از دود نتفت - از دنالش بجای
من گذاشت .

من که یوم نفس یعنی نهار صدی
شبان قلب گو شم میرسد زندانی آنکه است
که نهم بشماره فقاد - وحی از فلام زدیک
است برواز کند - گونی نفس بینه ام
رسیده چشم دایرای آخرین دفعه باز گردم
در تمام سقف زندان ایز میاه مواجه
بند بیشی . که از دود چراغ نعلی احداث
شده . وحی می زند . و از خود دانه ای
ریز منجعد سیاهی می زید - هوا غیظ
بسان روحی چراغ اتمام قوا چنانکه اشخاص
محترف بکل می طلبند بهند خواسته تکانی
بهند داده از روی تخته خواب پا خواهند
خویشتن را افغان و خیزان . یعنی در پیشه
و سایردم . که شاید از هوای میرون امداد
زندان افزادیدم در او حمۀ مشاهی میباشد
که گونی برس درب آن مثل بیرق افراشند
این کلمات پا ریگ روشنی دهانه (فسفری)
نوشته شده بود .

زندان ابدی برای ایبار داران

مال ۱۲۹۷

هر اسان از خواب جس . دیدم خدمت
که در اطراف املاخ خواب خوابه بودند

در قرن یا هستم کرفت خسوف از
و نهضات عادی طبیعی است قوس و قوزج
از تابش الله شویس در بخارات است و
عکس سرخی و سبزی کوه گاف نسبت قدر
و کمال رفعت هم در آسمان کوییده نشده
طلسمات جادو نیز تعبیر نشون -
دوی پری - همزاد تأثیرات خود را باش
کرفت از و مهد نشده اند که دیگر در
نیزه ای ای کو ش مدخله نکند

امور از ریاستی برو
و زمین هم سکونتی خود را از روی
شاخ کو برازدش و در روی هوا متبرک
و بجزی نکیه زار و کار هم ماهی را به
پذیری علم مختیت مرخص کرده باز و غ
از کوهه قاف پروران گزده و محقق شده است
که من دو بوتا ها حالا امی شود و کیهان
علم شریف شبیه است و جناب دروش
برای جلب نفع دروغ فی کفته و خانواده
ها گذا می‌ساخته.

در قرن یا تتم تجدد رهاییت مفت
خودی ممنوع است مسوم را با خسیر
مسجد بموجه نمی شکنند و ترمه سر دار
باشی و از پیش نمی بندند و حمام رفتن
لخته ساختن و غیره نمایند و کوکول به اجازه
آذایان ممنوعین شود در قرن یا تتم بهترین
اماکن و راهات کردشکاه عادونی است
قووه خانهای کشید پر دور پر خاکستر عفر
نمای از هرس بالک و افوارد جای استراحت
پیست - در میان آنها و میکما و مخفی
عومنی بیانی نشایی نهادت شدین کرد
پیاز از شکان تو نشیم عیار و امتداع نخواهه ای
رازیان الخبر و طوبیان شکر شکن شدید
گهیان خیزین روایت کرده اند ... که
زد میل خیار تر او را بدود یعنی کرد: مجلد
و چرا اند قرائت میشود و در تحریر هـ
آنراهه های علمی حاصل می شود.

در گردنی سیم در دنی بی متمدن متأثر
فرا رسیدن عمر نسلخواه و هر دقیقه از پاکاری
بساعت نگاه نمی کند - کوه شش ساعت
دیگر بخوبی داریم روز های قدر بلند است
و از بی خوده کی و فلاکت از زندگانی

دانوون ها مارا امیداب مقصه که و ملعنه
قرار دهاد -
او ضایع ایران از هر جت یاد نمایی نمودند
قابل مقایسه نیست و بهم برجه نمیتوان راه
پیوند رویاریش بروای نجاشی آن بدست آورده
زیرا فقاد تمام وسائل این قرقی دو خشمگی
امست

ایران در قرن بخدر تکنگرف ای میم
اکتیریک راه آهن تحت البحری مدتوانند
با ذکری که همه اوه الاغ ڈالر شتر با سفان
برق و پلارو و بالشین دیاره که جو هوا قدر
غیر با دوی زبان مسلح آمده را میدان چورلان
خود قرار داده و میلوانه ا خربه از مال
تجاره و هزاران مسافر را از مسافت بعاید
در مدت کمی حمل و نقل میکنند مقاومت
و در ایران توب و تنهک شمشید او سبز
بکار برده پس باشد دو صد تهیه زبان کان
آن عهد بر آید و توافق خود را مرتفع
اماند

ایران بایک و در ترین یوستم اشتبانی را
که قابل بیرونی در برآورده از این دنیا است
دو زاری زد و نایاب شد بعده ری عالی را خریداری
کند و از جیز هشتمی که در این عصر باید
از او نوری کرد بزرگ نماید .

دو فرن یستم در دیما لآخر حیان
الاذا بقلم علی در آمده حروف فعل می
شوند چادر مشتق میگردند .
جهل و این عامی ملک سنت و عالم

موجب شوکت و عالم است تهایدات برای
عدم اجرایی و در میان ملبوثها نفوذی
مراد کمتر یافت و مشود آنات غم و اندوه
شغف ناگواری - اقبال از قادوس دنیا محظوظ
بینده و سکمات قدر آمین - خیالمند کار
والی فهم - پیر شلام - چاکر جان تار
اسیک آستان - عبد شما - قربان خسالان راه
بارگشت گردم . . . و از دفتر ماشان
محو گردیده و در کتاب انسانیت برگشته
نصول رقت و بندگی امارات کهنه و الخوار
عزیز یعنی جمیع خط پهلوان - کشیده شد
امست.

صفحة ٨

قدامه زمینی یافت پیشود که بکل از این
هناور دور وین خیزند هنوز حس جمودت
در آنجا باقی است و در تهیب هك آتش
دانسته اند

فشنی نورانی در امدادی داروں و سخنی
بسال برودت و خلقت عودت کرده
مردانش جون قرون اوایله باقی و بهادرات
هند حجر زندگانی میکنند از اندیش امیدردد
نهادن و محابیت دزیر توده‌ای خلاص
مدغوش پنهانه‌ای ناهموار منك و خلاص خار
و خاشک در تحت اشمه آفتاب نوزان در طرق
وشوارعش مانع هردو مرور از هنوز قستی از
سماکنش پادرانشون و مرخی دیگر در تهره‌ای کوچه
خانه‌ای خفتر مستغرق در هوای میهوم
جهنمه زرد شمین و الدام پاریک محبت
آفسرده پژوهده و زاه از عالم صورت بهم
کشیده کنکن - خلاص

لیزدہ بی خیر اور کوئت و یکمیں مددیں
امرار بیان میکن - اینجا آنکھت
و ملن فردوسی مددی خیام است و طا
او لاذان میروس کسری شاه عباس نادر
قشانی سعی و عمل آنها را یادین حال ق
انداشتند

بالآخره واضح تو ایران منع تم
شرق کم فرنها دیا را بدور اعلم و معرفه
آرایمه، ایند
آنچه داشت داد گفت

لایل دنیا نهست حق تاخ اسست اما میدرده هد
دیر وس آن شیخین و پیر نهست ام است
ایران وطن عزیز نمود را دوست داری
نهن خواهیم چون فرزندان آن خفت فر
نهزیات عذایت شدن را جو فروشنان گی
نهاییات خانوارگی را پشت پازده د
شویم که دشمن هنام آبادی مالک ماینچ
نگوشید ام ا خرد عیوبات را با نظر
ندریه و در مردم رفع آن بر آنکم بهتر
فرازه گران اور مرضیع همایب و نواقمه آن
سکون را تواند کنند و دعوه خانه آن

سیر نی شوند و مرثی نی خواهدند و بیگانند
هر ک اگر مراد است گویی زند من

نادر آغوش بکیم آنکه نک

زیرا هندا ندوت خوبی گرایند اموجودی که

تجهیز داش افلاک (کرات مباری) و مرور

فرنیها مالما ماهما شنیدها روزه ما ساعات

دقابق است اینوده خنی اشده و باید بقدر

سوم خود بمحواجه هر ا معلوم گذند و اسمن

از خوجه در صبحه دوزک کردند گذار

زیرا نام نکوت حاصل ایام آدمی

در قرن یشم - ادبیات دارای یک

طرارت و لطافت و معجمه خاتمه اند و به

آسمان سر زمین - شمس - قمر - مشتری

زمون - سرو - صنوبر نیا شمشیر - نعمیر

پیزه - مهر - قاتم قاتمه و مددوح زما

قرنین و آئینه ایان این گذند و خوارها

شکر - قند نملت را فرای شیرینی و ملاحن

او صرف نی تایادن زیرا حاجت مشاهده

بست روی جل آرام را - و هیبت و عشقی

و اعنی و صبغی امتدت و شکایت شب هجران

مادیرم اذ این نظم - بایان مکن هایرا

دیگر مورد اینهمان واقع نی شود و برای

دیدن بعشوغ بجهان سیک پایان این سورونه نا

در آستان درست راه پایان می بود

در قرن یشم تکنیت شرط از قیامت

برای تعصیل و بش عن و عمل لازم است

کل موجود و نامان متفقد - دیگر خوش دل

خوردن تیغی معدن گشتن تو سری خود دن

در داد یا بی ایمزوت بذازی قرق و میتلر

خرابه بودن مورد ندارد و گر کردن احر

خوردن پایان هم در شرب البیل دنیای مندین

بیست و هر کن از عمل خود بمهه بیرون

محمد جنبش زاده

اگر من اشیاد را داشتم باشم و داشم

آرزوی من در حدوه مکان باشد متر اشر

منجه این مملکت را من قرائش و بک و رده

آزادی ساخت افراد از اشیاء و قراغ و

خطوط آهن و غیره بروی صبحه گران

گران این سر زمین اس - گفتام دعستی

وزارت شرق و مغرب

آن برترین سوار است و ابن در لاغ واشر
او فهمه ای و بر زور و بن اثوان و بیزور
این بخال و غائل آن صاحب تفاوت
او هم تو ایکر این مقلی جایز
و بن بیک و کرم خاکی مسکین و سست غصه ،
بن دارد از هم ایت از علم و فن انفر
و بن از ره بحال شد آن نمی خوا
و بن از طریق غارت حیث و بغل کنند بیز
و بن ایستاده بیک جای چون خر پای اشود
وازار بود به ایوان و اور سیخ و البر
در وادی شلات داری هم نسا خوا
بر خانه ای تو اوض برع ای ای ای ای ای
شد ساعت ناسن شد مو جن بایار
بدیج

کم وزن داشت دشت سبب زیادی و از ای
گردد .

با زبان همی هیچ نهانی بیزی قزل و
زیادی ای ای نوایم فرض کافم جو آنکه
داخل در بیث شده بگوشیم ای انتیه قری
کنند کن زیاده ایکه موجب ایانی القاب
نمی دهیم با ایکه ایک ایک بیزی ای ای ای
برای خود بیک را انتخاب مینماید
خلاصه در این دو فقره مردم و هیچ
نکدام ای
دانه باری بیزیم او اگلار نهوده خدا حافظ
و بگذیم .

د کار ایکی

این ملک را به بک ای ایکی
می دهند که وقی ای ای ای ای ای ای ای ای
ها را خواست که بیزی ای ای ای ای ای ای
اشیاء چند قسمه ای ای ای ای ای ای ای
بسنده ای
غدا ها خواسته شد باز چند قسمه زیان را
بنده سرمه بود

کی میزند به غریب شرقی سمت غصه
او مرد ران عقل و بن عاده اوی جمال
آن عاق شرافت آن مالیت متابع
حاجی و مشهدی نیست آن ای ای ای ای ای
آن بیک جو سید جگی - الا و جست و تایک
او هم بیک شد و بوز در علم و صفت و فن
آی ای
آن ای
او در فک کنند بید با آنکه هوانی
او را بود بیان نوب و میث و شمشیر
ای شرقی سبه بخت آنی زخود بیلندی
زیون ظالم ای ای ای ای ای ای ای ای ای
فکری بدل شود کن کحوال بیز ملاحت

کسرت قدر بمحی

الا ای ای

طلای گران و کنیا بیک است بیک آنکه
کمتر از مدن استخراج میکند آنی ای ای ای
و فرسان ایست بیک ای ای ای ای ای ای ای
مدن استخراج مشود کناف بیول معروف
هیچ ای
بیست ولی ایک بک در ایوان بیک و فور
است بیک قمه بیک که جکت زیادی و از ای
آن چه بوده بیک ای ای ای ای ای ای ای
دو صد زیکه بظی ایک ای ای ای ای ای
که ای
دو صد زیکه بظی ایک ای ای ای ای ای
شده هر کن بسکو شد که مسدود است
له دل و میت خوده لذوده دلایی متأخری
گردد .

اما ای
را از میان بوده ای ای ای ای ای ای ای ای
که بیک ای
خلاصه ایک ای ای ای ای ای ای ای ای ای
زیادی استخراج آن ای ای ای ای ای ای
است که دیم آن بیک ای ای ای ای ای ای

برنجی چوبک تنه گردم طلب
نه بینی چراموش را در نهان
که این رحمتی میخورد آبودان
خطا بر من از آنکه قاید است
ولی در دل کار پاید است
صادق بروجردی

سر زمین افکند مجدداً که ازوی پرسیده
شد سو بر آورده گفت : زبان لال بری
روی جازه جتاب امیر از هر چیز بهتر
است امیر از شنید جواب فرق العاده
نخیر شده
امر داد که مدام امور بعض اندرش
سازند .

خلاصه بدترین چیز ها زبان و بترین
چیز ها زبان است
من مدنی بود که بن مصرع وادرخاطر
داشت و متن آرا این فوجبد که زبان سرخ
موسیز من دهد بر باد چه معنی دارد تا
اینکه حکایت ذبل نزجه آن را بزن
فهم اراد که :

شخص باز رکن که ناظر و آنکه بود
جلو آمد عرض کرد که این شخص تصیری
ندارد مدت زمانی است که مشغول باقی
شال بوده در یک شی که از پشت خانه اش
عبور پدرکرم صدی بگوش رسید خوب
که گوش فراماد داشتم که روکوکی است
و داشم در حال باقی شال بیکوید خدایا
مرا از شر این زبان حفظ کن من همینه
منتظر فوجبد این مطلب بودم آوازه امروز
پیش آمد و این پیغام از دست زبان نلان
است و امیر خواهان که مرتضی فرموده
از جلس و آذنش معرف نثار فرمایند

شخص عار غزال میگرد که باز کوکی
چه چیز خوش مزه را ییدا کرد تعجب می
کند حق کجساکوای براش واداشت که
پطور آمده داخل شده و خدا بشنو خلاصه
از پنجه اطاق تماش نمود که روکوکی باز
چه را می باخد و دانما می گویند خدا اینها
از شر زبان حفظ کن

چنید و وزی گشت شخص باز رکن
در خانه یکی از امراء حضور داشت رکارنکی
وا دید چشم زیر چل داشت وارد اطاق
شده ر افعمه را در مقابل امیر بزمین نهاده
که تقدیم شایانی تهیه نموده بحضور مبارک
هر چشمی دارم

هر چشم امیر سد زدست زبانست
جان من از دست این زبان بله آنم
د عشیانی *

صلک و هوش

بدپیام یکی علیل شیرین زبان
که در دست دارد یکی فرص نان
ملک خانه آن نان زدنیش ریود
بنورد و بخوابید و لئنی غرور
بخذابد ماذک تمجیب کنارت

بسک گفت ای مر را پاسبان
نورا بیهود حفظ من آورده اند
قو را دفع حق من کرده اند
نور در خانه بود من تندی کنی *

بروزت کشم تا تکدی کنی

یامن چنین آن زبان بسته گفت

آنه من هیچ ناخورده ام کان مقت
شوان مرزا خشن دزد خود
که من از تو بگرفتم میخورد
کنون پاسانی افزار دوز و شب

امیر امیر نمود که بچشم را باز نمایند
در آن میان یک فواره شال بود که بر تک
مشکی با منتهای دقت و لطفت باقه شد
بود امیر والز این قدمی بیان خوش آمد
از اطافیان می برسید که واقعاً شال نهیش
است اما بگویند که برای په خوب است
هر یک از اطرافیان به منابع چیزی میگفتند
یکی می گفت برای پرده خوب است
دبکری اظهار می داشت که برای رومی
تعنی ندارد یکی دیگر می گفت اشتم را باقی
برای روبه ادعای منتهای منابع را دارد

خلاصه هر کدام بسته چیزی می گشتند تا
اینکه همگفتند از رکارنکی برسان که خودش
باشه و مصرفش را هم از هر کس میزدند
و گرگی از این شوال انگی اینکه رفته

(۱) سه بیان اینکه در آریت
و نکوب احداث و ترقی عالم نسوان با
وجود نهن صریح طلب اعلم فریضه علی
کل مسام و مسلمه

که مهمترین موضوع جانی مخصوص
میشود از طرف رجال بن همایت محل فکری
شده و بطوری که شایسته قرن یستم و
هزار ایل ملت مددت و زاده است
کوشش و اهتمامی نگردیده و چون اول

نافرمان کار و بین علائقه در زناشوئی فرض نموده و حشر بوصفت، کردن با آنها نمی شوند با این پس آمد سوء بایخود داوی کرده و عمری به افسردگی و می سروسانانی می گفراشند و یا تاجار بومائی غیر مشروطه رفع ثبوت نموده و در هر حال نفرین به جان والدین و وسائل اولیه میکند و تواب عملیات رشت آنها هم جنمای عابد زوج این مسیبین بدینی و سرگردانی آنها خواهد شد و ضرورت دیگر آنکه جنی ذرف و مردی دندان به کر کناده: با کمال این بیان و دل سردی باهم امصار جفات می نمایند و اک مردمان بالک دامنی باشند از گنجایش حقیقی زن و شوهری بی همه مانده با هم از تأسی غیری برزخ طی میکنند و لاتن بدین شرقی داده طرفین یا یکطرف بامال ناشایسته و امرالک خختنه مبتلا خواهند شد (بنین تهدیل اولاد و احفادیه از اینگونه پدر و مادرها همچنان آبد بدبی است چند درجه از خودشان بذرف و عیاه بخت تر خواهند بود) بنابراین جامه را هم کرتار و مسوم خواهند نمود پس با شرح موضوعات اسف الگین خجلت آور فرق بر همومنان عموماً اهالی شهران خصوصاً لازم است که در خدمات و صفات کمال دقت را نمایند که طرفین از هر جوی متناسب نوده و اثوابشان با یکدیگر با کمال شادمانی عر زندگانی کنند و به بعض از تجملات دفتریه بن اساس و تقویت ظاهره کوں نخورد هر زندگان عزیز خود را کرتار اونو ساخت و بدینجی نایاند

(۴) - خواندن رمهای راجیه به عشقیزی دیدن عکها نشانه و کرت بدل های عربان که مرد و زن باشکل مختفه اندویز یکدیگر شده اند و بدینجی در مضی از خانه های شهران موجود و در زند اهل کار فراوان است یکی از مروجین و مهیجین عده شیعی بی ماموسی و شورت بیرونی است از صفات و اختیارات حیرت آیین مترقب زبان و عادات آنها مناسقاته خودکشی کنست استهال مستکرات و این قیل اثار خانمان سوز شرافت از بادده در ممنوعت

پس با شرح توقی ملامم بر ثابت شد که مردها بیشتر باعث خرابی زیزهای مشوند و هکش کنتر است با این ترتیب هر مادر که عده زنان بدعل تعیین شود لاثال همچنان اداره این مردان فاقیه را ایاده نموده باید تقدیر بردا متوجه یکی عارف کرد در هر صورت واضح است که تهدیه کلی با مردان است و هر که جوانان در این موقع بالکمانی و خود داری نمایند و آنچه دختران نادان نکنند ناموس دوی با تحفظ ایکارده و بر عاده روسیه ای افزوده خواهد شد (۵) بکار عالی شده بگاه های اصلیه قاد اخلاق مردان و زنان داشتار ای اندوسی اشکلانی است که در وضوی ای شهرستان موجود است (۶) دتفایان از این قبود آسوده و لازم جانی راحت تر و حفظ آزاد دیگر اغفار به پند بروزی طرفین در اول جوانی و هنری موقع کارانی از این شخصیه ایون آنها بروانله جلب نم کردن و گران فروختن دختر ها و بخشش آوردن طرف پر پول و عنم رعایت نسبت مناسب اخلاق و سائل و مثال بسیرات فراهم نمی شود تا کار بجا های از ایکار میشد و از مارقی آنژرو صنایع نوعی انجام می گبرد که عروس و داماد از حال یکدیگر بی خبر می باشند بلکه آسانی خواهادگی هم ندارند فقط نظر به پنبل و بوانوسی یکی از طرفین و با پند این منابع ظهری و انتقادهای دویشان: دلایلی محتمل باعطبیج امر خیری میگردند و حال آنکه در واقع امر شر بگاه مقصد حداها شرور است هزارش مانم و یک عروسی است -

با انتقال میفند که غرمه س و داماد در همان نظریه اویه با بناشان کمی بعثت عدم تراافق اتفاق و حال و جمال از یکدیگر بنشان امده و میزجر مشوند با این ترتیب امر از دو صورت تخارج نیست یا بزودی هنوان ملائق در میان می آبد و چنین مرد و زنی کنده است از اینکه مبادا خدا نکرده و صلات ثالثیه هم مثل اولیه باشد خودشان جرئت اقام به تجدید فرش نمی کنند دیگران هم آنها را

مران طفل مادر است و عادات و اخلاق خاوهادگی و خوب مادر در امداد باقی مانده و کملاً موثر است لذا از مادران یعنی و نادان دیروز غیر از فرزندان جاهل امور زده باید موقع داشت هر وقت مادرها بیظائف خانه داری و بیورش اطفال بقایون همی آنکه شدند در این موقع می توانند نوبات کان و دو شیزکان تربیت شده و خوش اخلاق برای هیئت جامعه تبریه نمایند پس برآشنه اوضاع فرقی خواه نوعی بضریت لازم است که در تکمیل و بیداری نسوان و از دیگر مدارس بنت است که از هر جیت کامل و قابل استفاده باشد اهتمام نمایند تا خود از این قواعد اخلاقی و مطابق احتجاجات ملیه و انتیفات عصریه ای از بیت اشوری دزابی صورت ای از تکاب اعمال تا پسندیده احتجاج کرده و به نون ملیعت و شریعت اختیار شوهر نموده و اطفال خوش اخلاقی که باعث تغییر آنها و ملت بشود برش خواهند داد (۷) ب قابل انکار نیست بهم اندازه که دختران بد بخت دبار زندگانی تا ف آور میشوند و از انتخاب شوهر باز می مانند بهمیت تیز است صرفاً و هزار هن از مردان جوان نیز بواسطه دلستگی بانان از زنان گرفتن مذکور شده و طرفین از تشکیل فامیل ایجاد نشوند و یک زادگی آبرویه و باشرقی ای زهره مانده او گرفتار هزار گونه بذخی و مرض خواهد شد در این موقع هم تهدیه کای از طرف مردان است اگر به شک نیست زن و مرد باطیمه جاذب و مجنوب یکدیگر از واو وشمیت اخلاقی و اجتماعی محیط ما ذوری است که غایه و تسلط با مردان است و در اعمال نیکو یافعالیت سرمش و راهنمای نسوان محسوبند و زنان حتی در امور مشروعة هم اختیاری از خود ندارند و از هر جیث حکوم و مجبورند و با افضل رزان یعنی بمحروم بتر و با حیا تراز مردانه و دلیل دیگر آنکه چنانچه در حیوانات مشاهده نمیشود برع ذکور پیوسته در دنیا اذاث است و قوه شهوانی هم از صفات حیوانی انسان است

چاپخانه

چریده گران خرج قرآن پایتخت رادر بارار و اغایب آن خادیکر شهر بگرایه میگردند و بعتراند هرچه از بهبه روزانه فروخته خواهش کردیم که این ای انصافی و عمل خلاف وجودان را ترک کنند چاره ندار اینک از معلمه کنندگان محترم این چریده‌ها میباشیم که (جز اعلان و تقدیما و انتساب) اگر وسیله عما برای جاوگیری این قضیه که در هر هفته میافی باشد خسارت ما بپیشود بتوانند انتقام را باند کنیا باداره قرآن پایتخت ارسال دارند که در مقابل آن دوازه‌رفی یا که نومانی دیاشش ماه روزانه هجای برسم چایزه قدریم خواهد شد (دقائق چریده قرآن قیسم)

بعد در موضوع مبتلوهه مقامه گردند و دیباچه مقالات را گذران به تعریف این کوینده مشغول دارند اینه مقصود آقایان تشویق این پادشاه است ولی روزانه اینکه همه هنرمندو از تصریف و تجدید نبویانده آن باشد جا صورتی خواهد داشت ۱۱۱

و ممکن است برای تشویق عوض قشیث ایکات شاعر شهر ادب تحریر خداوندگار تحریر و تحریر و تنهیه متأمیر مدیریت‌الله

قرآن پایتخت مرقوم فرمایاد:

خدمت جذاب متعالب عینه‌ای انجار آذی فلان (— مبلغ هشت تو مارت که عشر صحیح آن هشت قرآن است از پایت آن‌سال تغایر نیافریل باداره چریده قرآن پایتخت به پردازید .)

په تشویقی این از این ۰۰۰ برای مدیر قرآن تاخوانده درس تزویر از زندگی مید چریده متعال و محتاج مانده‌فرش پیشتر فرضی فرماید .

اخباری غریب است قریب به هزار و دویست کومن تا کهونش برای تقدیم این چریده صرف شده و وجه آینه شی که تا امروز واصل گردیده از قرار ذیل است :

آقای سلطان صادق‌خان قرآن که آبونه ششاده آقای باصر الساطه قرآن ۱۵۰ آبونه دواده ولی شاید بوزن یک من سنت شاه نلات تعریف و تجدید این فریاده درداره موجود باشد برای از آقایان مشترکین محترم اینها دائم در اردوی‌وجوه آبونه روح افسرده و دل‌مرده و دلاغ شوئته این گوینده را زیر میم و رفع‌کنی فرماید .

طبعه روزنامه

عدهت فروشی زنان بیچاره گردیده بکه بدینه در نهضت سانحه یک قسم عمر پسران ساده‌هم شرکت دارد انتشار اعمال شرم آور علی‌دیگری هم دارد که عجله مغض این که زیاد باشد تصدیع فارغ‌التحصیل مقدم شده باشد از ذکر آنها صرف نظر می‌نماید — این زمان بگذر تا وقت دیگر . — نصر‌الله رستکار . . .

در سکینه آقای مشیر‌الدوله تائید ازهار برای تهدیه متعالب و میان دی افزایشی شد و ایک کلینه های بدنیتیکه نیزه‌دانه از کابینه حاضره ایید واریم برای این مرض اجتماعی ذکر مدواهی فرماید ما همچنانه در شماره نول موس را تشخیص دادیم در شماره های آینده نیز متفاوت طرق مدواه را شرح خواهیم داد قرآن پایتخت

تها

از آذیانی که در حق این بذله‌حسن خان دارند واقعه برای درج ۶ این چریده اوصال می‌فرمایند از نا دارم که با مخفان ماده هم کس فهمیک موضع انسانی شایسته درج در قرآن پایتخت را مورد بعثت قرارداده و بیداری و آکاهی عویی را در نکارشات خود در ظاهر داشته باشد از اکثر مقلات مددت نی اید کن شود بعنوان این چریده از جلال . — جس تقیید و خودنمایی و بویوسی عنیمان و زادع فالهی و مذلت اخلاقی این علاوه‌کی به دیانت عمل نکردن با حکم‌الله هرگئی چویه خود . مسیح‌الله قرآن ایوالی شایم و عالمات نیزه آنکه شدیده است . موجات فرق‌الذکر نه تائما باعث

مادوبه از دیاد کشانه بعنی کله نوافض اخلاقی آرت ها را تأیید کرده ولی از فنون علیه و اطلاعات عه از نفه و آنکه اکنکه صنایع لازمه بکلی بخبر و مجدد مانده این برکاتیکه این آثار مضره و ازیست بخش منزل خود اموده اند بعض این که اهل افغانستان بین گونه اهل نکوهده کفردار شده و شرافت آهارا نکه دار نکنند لازم است این وسائل بد اخلاقی را ازخانه خود دور نموده و جوانان ساده اوح را ازخواند کتب معاشره باز دارند مگر این که مایل باشند از متعاق فروشی و وجاهت فرزادان حل پسندشان معرفت و وجاهت پیدا کرده و از این مجرى استفاده نموده به قوامات عالیه نائل شود ۱

۵ — از کثرت شیوع فرق و مذهبیات فرق و مذهبیات فیح از اعمال قیمه و حسن از افال جسته برداشته شده باکه مع الاست معکوس گردیده است .

هر کاه کسی در این دوره چند‌دهمه مبتلی به عرض مغلوب و سوزانک شده باشد حمل بر عدم ذرق و ادارک او می‌گزند و در علاوه زالین کوچه ها و مستخدمنین حسنه شور نو قیاده نهاده شد .

ایثار خیاط کاری و تمام مقاصد اخلاقی بدل مذکوره است که فرق و اندیزی در بین خوب و بد نیست — از برای علاج این درد باید اشخاص دوست و مذکب‌الأخلاق را ای نهایت تجلیل و احترام نموده و از قرآن فاسد و خاله جدا اظهار تهذیب و از جار کردن تا اخلاقی کرایه عرض وجود نماید و صفت رذیله از بین روز

۶ — قرآن و احتجاجات عمومی ایودن و مثالی عالی قیدان هنریات لازمه بودن مختار شروریه روز از زون دیدن تجهیزات هنری بگونه که پنجه از سیله بی‌شری و محبات کاری بدمست نی اید کن شود اینها بینه از جلال . — جس تقیید و خودنمایی و بویوسی عنیمان و زادع فالهی و مذلت اخلاقی این علاوه‌کی به دیانت عمل نکردن با حکم‌الله هرگئی چویه خود . مسیح‌الله قرآن ایوالی شایم و عالمات نیزه آنکه شدیده است . موجات فرق‌الذکر نه تائما باعث